

červenec 2007

číslo 2

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
Česko – americký klub
The Czech – American Club
Na Poříčí 6, Praha 1, 110 00 Czech Republic
Tel. +420-2-2421 0813, fax: +420-2-2421 5561
www.spusa.cz

BULLETIN

NÁZORY - INFORMACE - DISKUSE - HISTORIE - DOPISY

PROTIRAKETOVÁ SPOLUPRÁCE

<http://czech.prague.usembassy.gov>

Úvodní slovo velvyslance

Spojené státy hluboce oceňují rozhodnutí české vlády zahájit rozhovory o systému protiraketové obrany v Evropě. Je to významná příležitost pro obě naše země. Věřím, že se jedná o budoucí bezpečnost Evropy, České republiky i Spojených států.

Během několika uplynulých měsíců jsem strávil mnoho času rozhovory na toto téma s premiérem Topolánkem a dalšími představiteli na nejvyšší i místní úrovni. Také na mě udělal velký dojem rozhodný postoj Bezpečnostní rady států a prezidenta Klause, jež podpořili probíhající diskusi.

Nyní stojíme na začátku dlouhého procesu rozhovorů. Je třeba, aby Češi porozuměli všemu, co tento projekt zahrnuje. Víím, že se i na počátku jednání expertních skupin, na různých fórech, na vládní úrovni i v domácnostech objevuje řada otázek. Uvědomuji si, že v české společnosti je otevřený dialog nutný, aby bylo možné dosáhnout v této otázce pevné shody. Budu českou veřejnost nadále informovat.

Věřím, že tato webová stránka je jedním ze způsobů, jak si čeští občané budou moci zvýšit povědomí o systému protiraketové obrany, o kterém se nyní diskutuje. Přestože řada detailů bude stanovena až během vyjednávání, naší snahou je poskytnout odborné, ale přitom jasné odpovědi na otázky, včetně textů a předpisů amerických vládních expertů.

Pokud informace na těchto internetových stránkách neposkytnou plnou odpověď na vaši otázku, obraťte se s vašimi dotazy přímo na nás.

Děkuji za váš zájem.

Richard W. Graber

Velvyslanec Spojených států amerických v ČR

Z OBSAHU:

- NEJKRÁSNEJŠÍ MOST SVĚTA • RADARY A TAK OKOLO • SEMINÁŘ K ÚMRTÍ R. REAGANA • O TŘECH DĚDCÍCH . . . •

120 minut s paní Victorií Silvermann

15. května se v prostorách American Center uskutečnila beseda členů SP USA Praha hl. město s tiskovou mluvčí velvyslanectví USA paní Victorií Silvermann. Bylo to nadmíru úspěšné setkání, které předčilo vymezený časový prostor a mnoho otázek zůstalo nevyřešeno. Téma nebylo určeno, ale většina přítomných se zaměřila na otázky radarů a raket a vzhledem k potěšitelné účasti členů se na mnohé nedostalo.

Diskuse s osobou formátu paní tiskové mluvčí dala záruku vysoké kvality odpovědí, které prezentovaly odbornost problému, jeho přednost a vyčerpávající vysvětlení položených otázek. To vše bylo po skončení přítomnými jednoznačně konstatováno. Byla to jiná kultura diskuse, ve které nebylo zaznamenáno uhýbání od podstaty problému položené otázky, převádění na jiné téma, nebo oblíbené ...dnes ještě nelze..., což je běžné v médiích ať vizuálních, zvukových či tištěných. Na položenou otázku každý dostal vyčerpávající odpověď.

Škoda, že na této úrovni, v tomto duchu, s tímto tématem, v tomto obsazení nelze vést tuto diskusi v zaplněné Sazka Aréně s přenosem médií, za těchto okolností by byl český národ se svou informovaností mnohem dále než se v současnosti nalézá.

Závěr účastníků setkání tedy zněl: Díky paní Silvermann za 120 minut s vámi.

Vize SP USA Praha – město v tomto roce je uskutečnit ještě jedno nebo dvě setkání v podobném duchu s pracovníky velvyslanectví USA, což záleží na vyřízení amerických přátel a na jednání se slečnou Klárou Čuchnovou, která je vždy velmi ochotným zprostředkovatelem při jednání s ambasádou a které patří naše poděkování za realizované akce, které jsme připravili s její pomocí. Věřím, že při známé operativnosti Američanů se jim podaří vyšetřit čas z jejich programu pro Společnost přátel USA a možná i dokončit sled otázek nepoložených paní Silvermann z 15. května. Společnosti přátel USA CZ pak nezbývá než zajistit sponzora na získání Sazka Arény.

Rád bych čtenáře Bulletinu upozornil, že k besedě naší pražské pobočky s paní Victorií Silvermann byl každému účastníkovi předložen obsáhlý materiál z internetových stránek US Embassy, který se věnuje otázce protiraketové spolupráce a je otištěn na deseti stranách formátu A4, což je jedno číslo Bulletinu a nelze je tedy otisknout. Jsou to aktuální otázky, nejčastěji kladené Američanům a byly aktualizovány 29. března 2007. Obsah na sedm odstavců, současný vývoj, obecné otázky, bezpečnostní otázky, výhody pro Českou republiku, multilaterální vztahy, technické detaily, právní otázky. Tyto oddíly mají 37 otázek, které každého uvedou do nezkrácené reality a faktů této problematiky. Celý soubor uvádí velvyslanec Spojených států amerických pan Richard W. Graber a tento úvod je otištěn na titulní straně Bulletinu.

Odpovědi najdete na <http://czech.Prague.usembassy.gov>

J. Bláha

prezident pobočky Praha

Nejkrásnější most světa oslavil sedmdesátiny

Kdyby byla vyhlášena soutěž o nejkrásnější město na světě, určitě by jedno z předních míst získalo San Francisco. A jeho pozoruhodný most, postavený ve stavebním slohu art deco, který se stal symbolem celé Ameriky, patří bezesporu k nejkrásnějším mostům na světě. Kdo z vás jste měli možnost vidět Golden Gate Bridge zblízka, jistě se mnou budete souhlasit. Ale ani kdo u něj nebyl – on i na pohlednicích vypadá nádherně a majestátně.

Světovým rekordmanem se Golden Gate Bridge stal již v době svého postavení v r. 1937, a to mezi visutými mosty svým rekordním rozpětím 1280 m, které bylo překonáno až newyorským Verrazzano-Narrows Bridge (1298 m) a dodnes si v této kategorii udržuje 5. místo na světě.

Hlavním inženýrem tohoto divu lidské techniky je Joseph Baermann Strauss a most byl postaven na svou dobu v rekordním čase 52 měsíce. Stavba byla zahájena v r. 1933, slavnostní otevření se konalo 27. května 1937. Celkové náklady činily 17 milionů dolarů. Šířka mostu je 27,4 m, výška mostních pylonů 227 m, vzdálenost vozovky od hladiny 67 m, takže pod ním mohou proplouvat největší zaoceánské parníky. Délka mostu i s nájezdy se uvádí 2740 m. Na jeho stavbu se spotřebovalo téměř milion tun oceli. Dnes po něm projede denně 125 tisíc aut, která ve

směru do města platí mýtné, chodci se po něm mohou procházet zdarma. O jeho obrovitosti také svědčí, že zaměstnává 200 natěračů, kteří bez přestávky natírají jeho obrovská lana, jejichž průměr je 90 cm. Pro údržbáře musel být vytištěn průvodce, aby v duté konstrukci pylonů nebloudili.

Tento rudý kolos zkracuje automobilistům mnoho desítek kilometrů objížďení zálivu San Francisco Bay, největšího zálivu na pobřeží Kalifornie, dlouhého téměř 95 km a širokého asi 20 km. Záliv napájejí řeky San Joaquin a Sacramento. S Tichým oceánem ho spojuje úžina zvaná Golden Gate (Zlatá brána) a právě přes ni se klene GGB. A to ještě nedaleko odtud najdete druhý div techniky, i když ne tak impozantní, most Oakland Bay Bridge, který spojuje San Francisco s městy Berkeley a Oakland a je dlouhý 13 km.

A co na závěr? Kdo nevěří, ať se tam jede podívat! Z mostu můžete skutečně shlédnout celou přístavní část San Francisca se všemi mrakodrapy v pozadí, i proslavenou bývalou pevnost Alcatraz, nyní muzeum vězeňství. Není divu, že se most stal kulisou četných hollywoodských filmů. Čeká vás nevidaný estetický, vizuální a prostorový zážitek! Určitě mi pak dáte za pravdu, že všechny ty superlativy jsou na místě.

Ing. Josef Klička

INFORMACE O PROTIRAKETOVÉ SPOLUPRÁCI

<http://czech.prague.usembassy.gov>

Správa věcí veřejných

V úvodu mě dovoluji uvést dva úplné texty Ústavy Spojených států, důležité, dle mého názoru, pro dále zmiňované téma tohoto článku.

Článek I., oddíl 6.

Senátoři i členové Sněmovny reprezentantů obdrží za své služby náhrady stanovené zákonem a vyplácené z pokladny Spojených států. Kromě případů velezrady, těžkého trestného činu a porušení veřejného pořádku požívají ve všech případech poslanecké imunity v době jejich přítomnosti na zasedání příslušné sněmovny, jakož i v době jejich příjezdu a návratu ze zasedání; v žádném jiném místě nemohou být podrobeni výslechu týkajícího se jejich projevu nebo diskuse v jedné ze sněmoven.

Žádný senátor ani člen Sněmovny reprezentantů nesmí být během období, pro které byl zvolen, jmenován do jakékoli úřední funkce ve službách Spojených států, byla-li tato funkce zavedena nebo plat za její vykonávání zvýšen během tohoto období; žádná osoba, která vykonává jakýkoli úřad ve službách Spojených států, nemůže být členem žádné ze sněmoven, pokud pokračuje ve výkonu svého úřadu.

Článek II., oddíl 4.

Prezident, viceprezident a všichni úředníci Spojených států musí být zproštěni funkcí, budou-li obžalováni a usvědčeni z velezrady, úplatkářství nebo z jiných těžkých zločinů a trestných činů.

Poznámka: Dle výkladu ústavy se toto ustanovení vztahuje na volené federální úředníky, včetně doživotně jmenovaných soudců, o obvinění rozhoduje Sněmovna reprezentantů, o odvolání z funkce a žalobě Senát a o vině a trestu řádný soud.

Pro úplnost je třeba dodat, že tato ústava byla přijata Spojenými státy 17. září 1787.

Česká republika v roce 2007, 16 let po demokratické, tzv. sametové revoluci.

Veřejnou správu svěřují občané v demokratických státech a tedy i v České republice zvoleným zástupcům, jejichž úkolem je nastavit parametry této správy pomocí zákonů a nařízení a zajistit kontrolu této správy. V posledních letech jsou však občané stále častěji svědky selhání některých institucí, které mají za úkol tuto správu vykonávat, ať už se jedná o správu státní nebo obecní.

Z jednotlivých obecně známých případů selhání lze odvodit, že se týkají většinou nižších vedoucích pracovníků a některé rysy mají společné a to hlavně, že většina těchto případů končí do ztracena na nedostatku důkazů a na chybách v zákonech, případně na mizení svědků.

Tento problém se týká všech orgánů státní a obecní správy, včetně jimi přímo řízených institucí.

Příčin je samozřejmě několik, hlavní příčinou, proč se stále nedaří napravit obecně známé problémy jako je korupce, soudnictví, legislativa, selhávání policie v důležitých kauzách atd. je stav, způsobený tzv. „sametovou revolucí“, kdy k předání moci došlo pouze na nejvyšších státních postech, ale ne na nižších článcích výkonné státní moci. Byrokratický a další řídicí aparát státní správy složený před revolucí převážně z komunistů a jejich přátel, zůstal zachován včetně všech politických a dalších organizačních struktur a vazeb. Tento aparát státní správy se po počátečním ústupu opět chopil iniciativy a centrálně legálně řízen komunistickou stranou, tentokrát schován pod křídly ve volbách vítězných demokratických stran, pokračuje ve svém boji o moc.

Komunisté se obávají, že v případě jejich proniknutí do nejvyšších míst ve státě, dojde k izolaci státu v EU a ve světě, a proto nemají zájem mít své lidi v nejvyšších státních funkcích a nést za své sliby a činy politickou odpovědnost, stále čekají na svou příležitost a stačí jim mít

své lidi na řídicích a výkonných místech státní správy a tím rozhodovat o denním životě lidí a firem; odpovědnost za ně však nesou demokratické strany, jejichž zástupci na vrcholných místech ve státní správě všechna jejich rozhodnutí a nařízení podepisují a tím je i musí hájit. Navíc dlouhodobá koexistence těchto starých a nových struktur moci ve zmiňovaných institucích s sebou přináší celou řadu nebezpečí pro nově vznikající demokracii, jakou je např. arrogance moci, které býváme často svědky v některých publicistických pořadech.

Být komunistou a nemuset to veřejně přiznat (požadovat to je trestné) nebo jejich kamarádem, se v dnešní době vyplácí, na to už přišlo mnoho lidí a podle toho se chovají. Čestní lidé ve svém nitru s tím však většinou nesouhlasí a stále doufají, že s tím někdo něco udělá, tím lze také vysvětlit některé volební výsledky. Kritizovat komunisty nebo dokonce odhalovat jejich vliv ve státě si dnes nemohou dovolit žádní zaměstnanci ani podnikatelé, dokonce ani zaměstnanci zahraničních firem, protože všichni jsou závislí na obecní a státní správě, která i když je firma finančně silná, jí může vzhledem k mizerné legislativě přidělat problémy a ty v silné konkurenci firmu postupně destabilizují a zničí. Výjimku tvoří pouze vysocí státní představitelé po dobu výkonu funkce anebo silní restituenti, ale ani ti nežijí v tomto státě bez příbuzných a izolovaně.

Na malé vesnici nebo městě není pro komunisty vzhledem k jejich organizaci problém zajistit si převahu ve volebních orgánech a potom zjistit, kdo a jak volil. Pokud by někdo chtěl založit v těchto místech některou demokratickou stranu nebo navrhoval do obecních orgánů kritika místních poměrů a odmítl spolupracovat s komunisty, bude mít problémy nejen on, ale i jeho příbuzní. Potom se nelze divit některým jednomyslným volbám a referendům.

Přestože většina radnic ve větších městech je ovládána demokratickými stranami, výkonná moc realizovaná na nižších stupních řízení rozhoduje a úředník vždy ví, jak si své rozhodnutí správně a dle zákona zdůvodnit. Ono mu totiž ani nic jiného nezbyvá, když jeho vedoucí je komunistka nebo je s nimi jedna ruka a nechce přijít o místo.

Jestliže se někdo naivně domnívá, že mu v této situaci pomohou sdělovací prostředky, bude rychle vyveden z omylu a to buď nezájmem a zarytým mlčením a to v lepším případě, v horším na něho někteří ze závislých exponentů najdou několik polopravd, na kterých vykonstruují falešné domněnky a nepřímá obvinění z porušování ať už morálních nebo paragrafových zákonů a po zveřejnění a po podání trestních oznámení, které bude policie a soudy vyřizovat několik let, skončí sice jako nevinný, ale hlavně jako nezaměstnaný a bezdomovec.

Položíme-li si otázku, proč většina těchto problémů dávno známých není řešena, napadne nás jediný, protože tento stav státní správě asi vyhovuje. V této džungli se totiž vyzná málokdo, vládu a parlament nevyjímaje. Zákony jsou nepřesné a neúplné, soudy jsou zahlceny, takže tudy cesta při relativně malých ekonomických škodách jedinců a malých firem nevede a řadoví úředníci nestačí ani sledovat smřšť novelizací zákonů, natož se v nich vyznat a stejně rozhodují dle instrukcí svých nadřízených. Komunisty

navrhované zákony prostřednictvím jimi ovládané státní byrokracie tento stav dále zhoršují, zvláště když schvalování zákonů měli donedávna v parlamentu zajištěno.

Protože lustrační osvědčení pro vedoucí pracovníky státní a obecní správy tento problém nevyřešilo a nevyřeší ho ani případné lustrace všech zaměstnanců této správy, řešení situace vidím pouze jediné a myslím, že není těžké jej uhodnout. Jsem přesvědčen, že vzhledem k výsledkům posledních voleb by s ním souhlasila i většina lidí včetně těch, kteří se dnes v zájmu své existence bojí říci veřejně svůj názor. Dále, protože si nemyslím, že musím mít ve všem pravdu a také vím, že řadu problémů asi vidím díky některým osobním zkušenostem z minulé praxe ostřeji, než ve skutečnosti jsou, rád bych na toto téma a ke zmiňovaným problémům otevřel alespoň v rámci naší organizace diskuzi.

Červen 2007

J. Holub, vicepresident SP USA

Manipulátoři lidí

Zmanipulovat lze prakticky cokoli, už ne však každého. U lidí záleží na úrovni vědomostí, vzdělání a schopnosti tyto poznatky aplikovat, přesto je možné i tyto lidi zmanipulovat podaří-li se zmanipulovat většinu a tyto lidi umlčet třeba i násilím. Cílem manipulátora je osobní prospěch a získání moci, často však pracuje v cizím zájmu.

Prosazování názorů, hlásání slibů a způsobů řešení, spoléhající se na lidskou nevzdělanost, pohodlnost v myšlení, krátkou paměť a neschopnost domýšlet věci do důsledků, je typickým znakem manipulátora. Manipulátoři lidí jsou vždy dobrými řečníky vystupujícími sebejistě, disponují řadou důvěrných informací, dokáží přesvědčivě a rychle reagovat a na protiargumenty oponentů většinou reagují osobními výpady až urážkami.

Manipulátorem se lze stát nejsnáze v demokratickém státě, kde lidé nedomýšlí důsledky navrhovaných řešení a rádi uvěří každému, kdo jim slibuje lepší život. Potom stačí hlásat libivé programy, jako např. majetek ve státě patří všem, všichni budou rozhodovat o všem a nebo každému podle jeho potřeb a máte podporu lidí zajištěnou.

Typickými manipulátory byli bolševičtí agitátoři v dobách bolševické revoluce v Rusku, ale i např. Hitler, který dokázal zmanipulovat téměř celý německý národ. Ale není třeba chodit tak daleko, u nás jím byl soudruh Gottwald, který pomocí svých slibů a sovětských poradců z NKVD dokázal prosadit v demokratických volbách neefektivní státní systém, likvidující nejen odporce, ale hlavně iniciativu a tvořivé myšlení lidí.

Všichni přitom používají jednoduchá, lidem zdánlivě srozumitelná hesla a myšlenky, definují příčiny problémů a jejich původce – uměle vytvořeného nepřítele. Lidi, kteří jim oponují, uráží hrubými přívlastky a prohlašují je za nepřítel chudých, jimi navrhovaná řešení nejsou často v souladu se všemi jejich předchozími sliby a činy a bez výčitek často mění své přátele a spojence.

Provedeme-li však důslednou analýzu jimi navrhovaných řešení a slibů, u většiny zjistíme, že jsou buď nerealizovatelná nebo vedou přímo do pekel. Oni sami si těchto věcí jsou většinou vědomi, to jim ale nebrání v tomto jednání, záleží na jejich motivaci; je-li výhradně osobní a nejsou-li to psychopati, po dosažení moci postupně od svých nereálných slibů a myšlenek odstoupí, hájí-li však cizí zájmy, které chtějí prosadit destabilizaci a ovládnutí společnosti, dovedou tuto společnost k dramatickým koncům. Po pravdě řečeno, tento způsob však nemusí být vždy zavrženíhodný, dovede-li

zaostalou nevzdělanou společnost k prosperitě (nikoliv obráceně) nebo militantní a fanatickou společnost k rozumu. Posuzovat výsledek dopředu je dosti obtížné, jestliže však je znám původce, je možné na pomoc použít optiku historie.

Při troše snahy lze manipulátory odhalit, protože své názory a zamaskované cíle prosazují neústupně i za cenu, že musí každou chvíli měnit své spojence, přátele a způsob řešení. Nikdy to však veřejně nepřiznají a vinu za nezdravý svalují vždy na jiné. Lidé tohoto typu nikdy neuvážují o škodách, které svým jednáním způsobí společnosti a svým potomkům, domnívají se, že potomkům to vynahradí takto získaným majetkem a na ostatních jim nezáleží, mají je pouze za ovce, které je možné beztrestně stříhat. Měli by si však připomenout osudy jim podobných pamětníků.

Obrana proti těmto lidem je možná hlavně tím, že spoluobčané by nikdy neměli zapomenout na jejich činy, zvažovat je a stále jim připomínat jejich sliby a výsledky, nedávat jim prostor k další činnosti. Morální odsouzení nestačí, to je jim pouze k smíchu; pokud je nelze trestně stíhat, je třeba, aby je společnost izolovala i s jejich přáteli a nedávala jim prostor k veřejným vystoupením a k další manipulaci. Dále je třeba zvyšovat úroveň zdravotního stavu, vzdělání a životní úroveň všeho obyvatelstva, ve školách vést děti k samostatnému myšlení a učtět k lidem, kteří významně přispěli k existenci a prosperitě tohoto státu. Rodiče a školy vést k odpovědnosti za výchovu, vzdělání a zdraví dětí včetně trestního stíhání a odebrání podpory a případně i dětí tam, kde rodiče a škola tyto společností stanovené podmínky, na které dostávají od státu podporu, nedodrží.

Tyto problémy, včetně prostoru k manipulaci s lidmi, by však byly výrazně omezeny, kdyby většina lidí ve státě si svých chytrých přemýšlivých spoluobčanů vážila a nezáviděla jim jejich vyšší životní úroveň, protože tito lidé jsou motorem společnosti a bez nich by se stát stal snadnou kořistí ostatních a kdyby tito chytrí přemýšliví lidé více přemýšleli o stabilním silném státě, zajišťujícím jim vnitřní a vnější podmínky pro jejich aktivity a byli ochotni se o výsledky své práce více podělit s ostatními – slabšími spoluobčany, protože bez jejich práce by těchto výsledků nedosáhli. Kdyby mladí lidé více čerpali ze zkušeností starší generace, ale přitom ji více brali k odpovědnosti, protože starší generace jim připravily startovní podmínky do života. Toto však platí pouze ve svobodném demokratickém státě, kde vítězí pravda, právo a spravedlnost.

Červen 2007

J. Holub, vicepresident SP USA

Radary a tak okolo

Bylo nás přes pět stovek, 12. března 2007 na Hradčanském náměstí, před zraky hradní stráže, za zády s Masarykem. Slušné pódium, několik reflektorů, české a americké vlajky, vystupující Jan Vyčítal se skupinou a Ivan Hlas Band. Promluvil spisovatel Jan Beneš, režisér Marhoul a další, kdo chtěli zveřejnit názor. To všechno práce sedmi studentů – vysokoškoláků, prezentující se pod značkou „Jsem pro“ radary, rakety. Čistě soukromá akce, distancující se od své alma mater s důvodem, nelze se již dívat na nečinnost pravé strany národa orientované na stranách politické pravice. Ozvalo se z davu i zoufalé „ať přijde třetí armáda, třeba bez Pattona“. To ovšem o něčem vypovídá. Je více než trapné volat po třetí armádě. To si nedovedeme poradit sami? Evropa třetí armádu milovala, včetně Pattona, ale nevím, že by Francouzi, Italové a zbytek svobodné Evropy třetí armádu od konce války volal k řešení svých problémů. Češi si neuvědomují, že Američané mají být náš partner v boji a ne ochranka. To je placená služba a rád bych již dnes viděl účet s Amerikou: má dáti – dal? Z historie ne dlouhé i ze současnosti z televize a in natura, vidíme členy našich různých spolků a přátel krojů, jak improvizují různé bitvy od Slavkova a Hradce až po osvobozování vesnic západních Čech právě tou slavnou Třetí. Z čehož plyne závěr, milujeme uniformy všech barev. Předstíráme hrdiny z Francie, Itálie, Ruska, Rakouska, Ameriky. Milujeme zbraně, ovšem jen atrapy. Boj, který předvádíme, je atrapa bez munice, takže jsme plagiátoři s licenci. Jsme v tom dokonalí a pokud někdo vytvoří u rybníku Rožmberk pláž, budeme bojovat na Omaze, ovšem bez útesu Pointe du Hoc. Tam bychom mohli spadnout. Prostě jsme na šaškárny s nablýskaným džípem a uniformou od seržanta nahoru. Davy mávajících jsou k dispozici vždy a ke všemu. Vždyť tam je strejda, děda, táta, brácha a tak krásně žijí. Ti mrtví Američané jsou někde pod námi. Tam je ta velká červená jednička, i druhá s indiánkem. Ne ty nahoře.

Takže my bojujeme na nejvyšší za zrušení základní služby, proti raketám, radarům atd. Stačí potom zavolat Pentagon? Proto nemáme hrdiny? Máme a točíme o nich filmy. Vytváříme z hrdinů Silver A – Kubiše, Gabčíka, Bartoše a druhého západního odboje atrapy a servírujeme je generaci, která o nich nic neví, jako plagiát, jako guláš původem z moravské salaše, kde z něj kouká jehličí a borové šišky, a plagiátoři – tvůrci „umělci“ jej podávají se šlehačkou, lososem, zdobený kaviárem. Tedy ani ne jako českou bramboračku, ale totálně vizuálně i chuťově produkt na zvracení. Obhajoby autorů na kritiku jejich až urážlivou rádobu tvorbu jsou víc než drzé. Bohužel, kdo podá žalobu? Odboj?!! Pokud jde o třetí odboj, i tam jsou vzory pro generace, ovšem do toho se pustí nějaký zvrhlý doveda, vyprodukovaný z FAMU Otakarem Vávrou. To radši ne!! Kdo chce psát scénáře o odboji, měl by mít základní znalosti o neorealismu, měl by znát polskou vlnu. Stejně tak byl tento žánr zastoupen ve fran-

couzském poválečném filmu. Bohužel našim tvůrcům toto nic neříká. Proto jejich díla postrádají atmosféru doby. Italský filmový neorealismus z éry Roberta Rosselliniho (Řím otevřené město, Paisa atd.) našim tvůrcům neříká nic přesto, že téma odboje je zde výsadní a italský film se vlastně zrodil v odboji.

Ale i na straně Poláků byla velká doba filmu. Jejich filmy s tematikou války, kde výraz složitě a specifické problematiky polského odboje se stal prověrkou umělecké zralosti polského filmu. I zde je možné čerpat. Filmy Popel a démant, Kanály, Nezvaní hosté, Eroica a se jmény Wajdy, Munka, Kawalerowitze, to znamená co název, co jméno, to světový pojem. A to vše je nutné zasadit do doby, která nebyla pro Poláky lehká (1957, 1958) a kdy dostat tyto filmy vzhledem k ceně k nám nebylo snadné. Pokud by se téma bratří Mašínů objevilo v jejich historii, dávno by bylo na plátně ve formě národního hrdinského eposu. Češi čekají, kam je soudruzi zařadí. Mezi vrahy nebo hrdiny? Proto je snad lépe, že se tomuto tématu nikdo ze zbabělosti nechopil a téma čeká na pozdější generaci a ne na výkvět socialistické kinematografie, která má ve štítu „Anděla na horách“. O americkém filmovém kýči svět rád mluví, ale je to klišé, fráze a kdo o filmu má i menší přehled, musí zaznamenat, že k tomuto tématu války vždy přistupovali Američané s pietou a seriózně, a sice proto, že si těchto lidí váží a jsou generacím vzorem. V Čechách byl za vzor zvolen Švejk s přidáním mixu, takže točme švejkoviny a hrdiny nechme spát. Nakonec si vezmu několik řádků z článku Petrušky Šustrové z Lidových novin, které symbolizují stav novinářské, umělecké a intelektuální fronty za posledních 60 let: Jiří Fried (1952) Dějiny třídních bojů jsou dějinami lásky (nechybí pravdy?).

Ale naštěstí byli i umělci a intelektuálové, kteří se nezaprodali a tak například surrealista Zbyněk Havlíček v roce 1951 napsal: Viděl jsem inteligenci, bezmezně zkorumpovanou, pomáhající vytvářet vědu plechovým držkám. Konec citátu a budiž nám to slabou útěchou. Pokud vezmeme v úvahu, že se v současném ideovém marasmu ozval výkřik z Hradčanského náměstí, na který nezazněla reakce ani pomocná ruka ke spolupráci, nezbyvá než autory akce považovat za sedm Donkichotů. Nevěříte? Já také ne. Ale měl by se stvořit recept pro přípravu podobné akce a třeba zkusit i média, ale nespoléhat na ně. Využít svoje web stránky a stránky svých známých a pokud budete odmítnuti s ohledem na klientelu, nechte je být, ale propříště víte, kdo je on a jeho klientela a budete chytřejší o poznotek, že ne vše, co je na pravo, je pravé.

Bláha,
prezident SP USA Praha

William Ferris

Série dokumentů ze 60. a 70. let

V prostorách American Center byla otevřena výstava fotografie Williama Ferrise – Mississippi Delta Blues, fotografie hudby amerického jihu. Pokud výstavu shlédnete, nezapomenete na horkou atmosféru jižanského dechu, kterou vás osloví.

William Ferris je průkopníkem studie afro-americké hudby, zvuků a rasových vztahů amerického jihu. Je velmi plodným spisovatelem, folkloristou, filmovým dokumentaristou.

Za 40 let napsal 10 knih, natočil 15 ceněných dokumentárních filmů a je spolueditorem encyklopedie kultury jihu, která byla nominována na Pulitzerovu cenu.

V roce 1977 byl jmenován předsedou národní nadace pro humanitní vědy.

Působí jako profesor historie na University of North Carolina at Chapel Hill. William Ferris, alias „Profesor blues“ získal cenu za celoživotní přínos.

„Jižané všech generací milovali a hořce nenáviděli místa, kde žili a o kterých zpívali písně. Strávil jsem mnoho hodin rozhovory, fotografováním a filmováním jižanských vypravěčů, hudebníků a umělců a stali se pro mne jedinečnými. Skrze jejich hlasy otevírá jižanská kultura svoje srdce, ať je to country Jimmyho Rodgersa, Blues B. B. Kinga nebo rock'n'roll Elvise Presleyho.“
William Ferris

Převzato z úvodní citace.

Bláha

Literární soutěž SP USA

Vzdělávacího střediska

V pátek 15. června proběhlo slavnostní odpoledne, na kterém byly předány ceny vítězům Literární soutěže, tentokrát již čtrnáctého ročníku. Hlavní vítězka je letos až ze Slovenska. Další vítězové se sjeli z celé České republiky. Byli jsme hosty pana amerického velvyslance v jeho rezidenci v Bubenči. Pan velvyslanec i jeho žena se osobně slavnosti účastnili, mluvili s mladými spisovateli a zůstali až do konce. Kromě nich nás navštívilo mnoho dalších lidí, kteří studentům umějí poradit a ohodnotit jejich práci. Za všechny bych ráda jmenovala pana Ottu Ulče, australskou spisovatelku paní Isobelle Carmody, pana Jiřího Stránského, Martina Dejara, pana Dr. Jindru a další. Kromě dárek a výher si tedy studenti odvezli spoustu zážitků ze setkání, doufejme že i do budoucna.

Ve Vzdělávacím středisku se zatím připravuje patnáctý ročník soutěže tím, že vymýšlíme nové téma. Pomozte nám, prosím, když Vás něco napadne, napište nám.

Za SP USA Vzdělávací středisko
Štěpánka Maňhalová

Vltava 2007

Krásné počasí, které vždy doprovází naše setkání na Vltavě, bylo zákonitě hodnoceno jak od účastníků setkání až po meteorology jako znamenité a zvláště k plavbě na řece. Vyznavači slunce trávili čas na horní palubě a ti opatrnější v klimatizovaném prostředí kavárny. Že tato sešlost členů SP USA, konaná již po dvanácté (?), neztratila na oblibě, bylo zřejmé. Paluba zatížená asi 60 páry nohou od Ostravy, Brna, Litomyšle až po Prahu poznala i své známé ze Spojených států. A tak nenucená zábava plynula od opuštění mola až po přistání. Ceny nápojů sice překročily dle vyznavačů piva minulou normu, ale nový interiér vzbuzoval příjemnou atmosféru a dle vyjádření účastníků, a to dlouholetých, byly to příjemně strávené tři hodiny na řece Vltavě. A tak lze doufat, že pokud nenastanou nepředvídané okolnosti, hlavně ve finanční sféře spolku nebo české dolarové rodiny, bylo by snad i možné v tomto tradičním osvědčeném datu v roce 2008 připravit opětné setkání.

Takže doufám v rok 2008.

Bláha

Chytré prazdniny ve SPUSA

Letní kurzy angličtiny

prázdninové kurzy, týdenní intenzivní kurzy, měsíční kurzy, konverzace, individuální výuka, přípravné kurzy před cestou do zahraničí, příprava na TOEFL, FCE, GMAT... dětské kurzy, firemní kurzy

SP USA Vzdělávací středisko
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1
www.spusa.cz, info@spusa.cz
tel: 224 210 813, 608 979 410

S tímto poukazem-5% sleva

INFORMACE O PROTIRAKETOVÉ SPOLUPRÁCI

<http://czech.prague.usembassy.gov>

Seminář k výročí úmrtí Ronalda Reagana

5. června jsem s panem ing. Urbánkem navštívil na pozvání Kanceláře Senátu v titulku uvedený seminář, který se konal k výročí úmrtí prezidenta Ronalda Reagana. Účast pozvaných zaplnila všechna místa a pokud se týče osobností, které mají co o Ronaldu Reaganovi a jeho době říci, a to hlavně dnešku, tak to záměr pořadajících splnilo.

Vzpomenout touto formou na osobnost Ronalda Reagana byl velmi povzbuzující nápad, který doufám nebude zapomenut, ale po premiéře budou následovat reprízy. Projevy a vzpomínky zde přednesené pro toho, kdo se osobností Reagana zabývá, žádné objevené novum nepřinesly. Ale to vůbec nebylo podstatné, ale bylo výzvou, že zde z úst politiků, politologů a historiků nahlas zaznělo a právě u nás, že Reagan vůbec existoval, co dokázal a jaké je jeho místo v dějinách, a to i v našich. Nedovedu si představit smutnou statistiku při provedení tolik novinářů oblíbené formy svého řemesla anketu a zjistit ne na návsí, před fabrikou či lavičce v parku, ale na středních, předmaturitních, ale i vysokých školách, jaké mají absolventi vědomosti a to nejen o době Reagana, ale jen deset let zpět. Pak teprve lze hodnotit generaci s její vizí do budoucnosti. Ptát se na souvislost Reagana s Čechy, Evropou a Kremlem bych radši odložil. Pokud bychom si vynutili satisfakci, mohlo by být slabou útěchou, že by stejně dopadla anketa za našimi humny od východu na jih. V každém případě zde se svou iniciativou Senát uspěl a není než si přát akce další. Témat je mnoho a těch, co o nich neví, ještě více, a to je vina médií. Bohužel jak se dalo předpokládat, žád-

ná odezva či informace se ze strany médií nekonala, ale to je za současné novinářské a mediální produkce samozřejmostí, takže i v tomto případě se názory a myšlenky pronesené o Reaganovi nikam k veřejnosti nedostanou. Pokud bych mohl definovat nevyslovený závěr, zněl by „škoda, že není Reagan“. Ovšem potom lze v Čechách pokračovat ve smyslu: Proč není duo Patton – Reagan a pokračovat a třetí armáda. Duo Reagan + Patton by byla účinná dvojice na politickém hřišti, na kterou by fauly neplatily, protože jich oba za svého života utržili mnoho a mimo jiných vždy z velké části účinkovali novináři. Oba dva neustupovali a proto své velké bitvy vyhráli. Dnes by Češi takové své duo R + P potřebovali k prosazení nabízeného radaru. Nevím, zda si národ vůbec uvědomí, že je to druhá nabízená a zásadní pomoc od Američanů. Před 60 lety byl vládou prezidenta Beneše odmítnut (1948 – 1951) Marshallův plán a to díky zbabělosti té vlády, jejíž ministr zahraničí byl Jan Masaryk. Dodnes pro tyto tolik glorifikované členy vlády s aureolou kolem hlavy není pro jejich jednání žádná omluva a zdůvodnění, tedy ani to, že podleli manipulacím komunistů. Měli bychom doufat, že dnes tato situace nenastane a že hrdinní politici z emigrace nebudou udílet národu povzbuzení a rady jak vydržet, z radia nad Temží. Dobrou noc a pevnou naději! (Kdo neví? Informace zn.: Češi od 70. let věku.)

Bláha

O třech dědcích a Martinu Martinovičovi

Náš spolek měl, jak se říká, posezení, sešlost, nakonec na tom nezáleží, třeba setkání maturantů po 80 letech, ale jak říkám, na tom nesejde. Tedy všichni dostali pozvánky. Taky, jak bychom se poznali? No a tak jsme se pomalu scházeli, rychle to už nejde, a bylo nás již přes polovinu, když ten dědek (oslovení vysvětlím později), co stál u dveří, se ptá dědka u pozvánek, hele, kdo je ten vysoký stařík, co na stole sebral co viděl, nepozdravil, nezapsal se, nemluvil a sedl si u vchodu na kraj. Nevím, vece ten od pozvánek. Tak se ho zeptej – ten od dveří. Moc se mu nechtělo, ale to již přicházel třetí dědek (zmněný v mailu) a tak se zeptali. Prosím vás, pane, jste napsaný v prezenční listině? Ty lejstra, co máte v ruce, jsou určena pro účastníky a jak račte vidět, mají nahoře jména. Můžete říci ctěné jméno? Tajuplný stařík zakoulel očima, křepce vyskočil ze židle z „O“ na tisíc otáček za vteřinu vozu značky Ferrari a gestem „Cyranu z Bergeracu“ „ty lejstra odhazují v dál“ beze slov zmizel za dveřmi. Tři dědkové civěli a špitli – asi bezdomovec, čekal pohoštění, které nebylo. Zapomněli a šli se bavit. Konec epizody. Ne na dlouho. Začal seriál. Stařík „X“ odeslal e-maily ministru sociálních věcí, ochránci práv, a asi dvaceti nebo třiceti vysoce postaveným známým, činitelům. Pěkná řádka to byla a abych nezapomněl, taky panu Novákovi, který to poslal dalším osobám i dalším maturantům z celé naší federace, kteří se divili, co se v té Praze děje. Kdo o mailu nevěděl, byli ti tři dědci. Neměli internet a dozvěděli se to později od

jednoho maturanta, který se to dozvěděl od jedné paní a ta zase od pana Nováka.

A co stařeček „X“ uváděl v mailu? Přišel, vzal letáky, sedl a čekal. A co se nestalo. Přišli tři dědci (možná bývalí mušketýři, Richelieu stál za záclonou, toho viděl) a ptali se, co jako je zač. Po tomto oslovení on, neschopen slov, uražen, ponížen, pokořen (citát) odešel málem oknem. Dveře byly zavřené. On, který rozdával letáky proti rachejtím, za což byl pozván, byl nyní v šoku. Dědkové, zvláště ten, co psal pozvánky, zpytovali svědomí. Incident! Krajský, okresní, státní, mezinárodní, OSN? Zlí jazykové tvrdí, že i Jelcin se to dozvěděl. No a dál stařík uvádí, že dědci by se měli vyměnit a co tam vůbec dělají?! Ejhle, klube se ze staříka diskriminátor. Dědci začali pátrat a vyšel jediný závěr. Před 40 – 50 lety nám historie popisuje případy, kdy podobní staříkové existovali, vloudili se na sešlost, nenápadně, prý pozvání a pilně naslouchali, četli i zapisovali a pak to jako zprávu pod krycím jménem předali nebo prodali. Švejk by dodal: To byl jeden stařeček, Japonec, na ostrově v Tichomoří a ten taky nevěděl, že válka před 40 lety skončila a stále sloužil císaři a hlídal muničák, kterej zvlhnul a byl k ničemu. A tak je to s tím naším staříkem. Stále navštěvuje schůze, ty zůstaly, posílá zprávy a neví, že ministrem vnitra je Klausův Langer a ne Gottwaldův Nosek. Že Zápotockého vyměnil Havel a že sice odbory stále stejně blbě fungují, ale jinak se jmenují, vůdci zůstali. Že už nejsme členy ROH a nezdravíme se

soudruhu, což byl dříve opak, tištěný na všech zdech v ČSSR. No a tak to stařík zaspal a slouží dál jak ten Japončík v Tichomoří. Že jsme měli ve spolku maturantů různost myšlení a z logiky věci vyplývající i různost v pojetí je logické. Dle názoru jedněch mají být ti druzí tak trochu mimo a nemají co čmúchat v prostorách pod Petřínem, jsou už dědky. Dle názoru těch dědků můžou vlajky z jejich symbolu vlát nad nimi svobodně a nezávisle a tak si svou bezzávislost brání a bránit budou. Používají k tomu známou definici „G x N,N,N,N,N,N.“: osvědčenou na vojně v padesátých letech denně stokrát a kdo měl černé výložky dvakrát tolik, což je pro současnost jediná odpověď na věc. Zatím!!

A abych nezapomněl, jeden dědek z té sešlosti zjistil, kdo onen staříček je. Hádejte! No přece Martin Martinovič

Štrumpf. No a Martinovič myslí, že úkol splnil a my zase víme, že známe toho, kdo chce maturanty trochu rozhodit a kdo si Štrumfoviče objednal a staříček to, jak je už ve věku, zapomněl, že nejsou padesátá léta a uvedl svou prchlivostí chudák i to, co vede k autorovi objednávky. Takže děkujeme a doporučujeme ostatním maturantům. Dávejte pozor, kdo vám leze na sešlosti a pokud narazíte na dědky-staříčky Martinoviče Štrumfy, dejte nám vědět.

Vy, co jste ten mail dostali a četli, tak mu moc nevěřte, byl to jen pokus zdiskreditovat i dědky dědkem. Záleží na vás.

Osoby, děj, spolky i místa nejsou smyšlená a pokud vám něco připomínají, není to věc náhody.

Bláha

Inzerce na stránkách Bulletinu je tu pro Vás!

Dovolujeme si vám nabídnout naše stránky k prezentaci cílů vašeho podnikání.

Stránky časopisu "BULLETIN" čtou čtenáři nejen v České republice, ale i ve Spojených státech amerických, a proto vám mohou otevřít cestu právě do této země.

Texty v angličtině i češtině. Zkuste inzerce v Bulletinu!

Ceník inzerce:

Sloupek 8 x 12 cm = 1 500 Kč

16 x 12 cm = 3 000 Kč

Informace/Information:

Bláha Jaroslav, Lužická 7, 120 00 Praha 2, Czech Republic

**OFFER OF ADVERTISEMENT IN OUR BULLETIN
WE ARE OFFERING OUR BULLETIN PAGES FOR PRESENTATION OF YOUR
BUSINESS INTERESTS IN CZECH REPUBLIC. CZECHS ARE INTERESTED IN
LIFE IN UNITED STATES AND MORE OF THEM ARE TRAVELING
TO UNITED STATES THEREFORE THEY WILL READ ALSO YOUR
ADVERTISEMENT.**

ADVERTISEMENT CHARGES

3 INCH x 5 INCH = 50 DOLLAR

6 INCH x 5 INCH = 100 DOLLAR

7 INCH x 9 INCH = 150 DOLLAR

INFORMACE O SP USA A BULLETINU: WWW.SPUSA.cz

SPOLEČNOST PŘÁTEL USA
SOCIETY OF FRIENDS OF THE USA
Česko – americký klub
The Czech – American Club
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, Czech Republic
tel.: 224 210 813

REDAKCE: J. Bláha, BULLETIN SP USA
mobil: 721 910 475
Na Poříčí 6, 110 00 Praha 1, CZECH REPUBLIC